

Zygosepalum labiosum. (syn.: Menadenium labiosum (L.C. Rich.) Cgn.)

Vindplaats:

Zuidoost Venezuela, de Guyana's en een groot deel van het Amazonegebied in Brazilië op hoogtes van 350 tot 500 meter boven zee. In tegenstelling tot de meeste andere orchideeën in dit gebied, groeit de Zygosepalum in vrij diepe schaduw van moerassige dicht bebladerde bossen en meestal laag bij de grond, dus waar de luchtbeweging nauwelijks waarneembaar is.

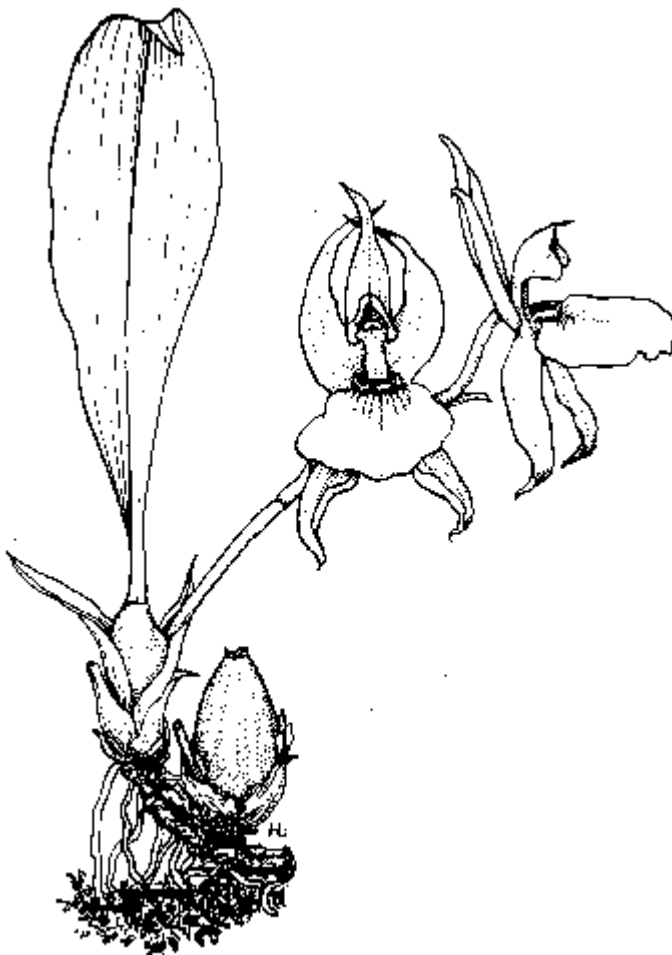
Omschrijving:

De langwerpige, afgeplatte pseudobulben zitten op een afstand van 3 à 4 cm van elkaar op de soms vertakte wortelstok en dragen meestal 2 uitgesproken generfde bladeren van ca. 25 cm lang 3 1/2 cm breed.

De bloemstengel is vrij kort en heeft 1 tot 3 bloemen, die na elkaar opengaan.

De ca. 10 cm hoge, welriekende bloem heeft een stevige textuur en blijft daardoor wekenlang goed. De petalen en sepalen zijn, wat kleur betreft, nogal variabel in tinten van lichtgroen tot okergroen. De grote witte lip is aan de basis bezet met paarse streepjes. Het callus is donkerroze aan de bovenzijde. Het zuiltje is nogal opvallend van vorm door de 2 driehoekige vleugelvormige aanhangsels aan het einde.

De bloei valt vaak in de maanden maart tot mei.

Cultuur:

Een plant, die door zijn levensomstandigheden in de natuur, bij ons in de kas wel met bijzondere zorg omringd moet worden.

Er moet een "donkere" (met 70% schaduw) warme hoek gevonden worden waar constant een hoge luchtvochtigheid heerst en waar zo min mogelijk luchtverplaatsing is. Niet in alle kassen zal zo'n plekje te vinden zijn maar voor hen, die deze omstandigheden kunnen geven is deze plant een boeiende uitdaging. Bij menig amateur is de Zygosepalum op den duur weggekwijsd doordat er niet aan één of meer voorwaarden kon worden voldaan. Heeft men een goede plaats gevonden dan kan deze plant ook tot een grote bossige plant uitgroeien. Vanwege de steeds omhoog groeiende bulben is een pot minder geschikt. Een zacht varenblokje van Dicksonia-varen zal beter voldoen. Ook heeft een kratje van verticale latjes, waarin een mengsel van varenwortel met veenmos en geknipt beukenblad is verwerkt in

de praktijk bewezen zeer geschikt te zijn.

Hoewel onze *Zygosepalum* in een moerassige omgeving groeit, met een zeer hoge relatieve luchtvochtigheid, moet men er bij het gieten op letten de jonge scheuten te ontwijken in de tijd, dat er nog geen of weinig wortelgroei zichtbaar is; dit om verrotting tegen te gaan. Het overbroesen met de nevelspuit op warme dagen in de zomer is erg gunstig.

In de winter moet het gieten beperkt worden, maar mag het plantmateriaal nooit geheel droog aanvoelen. Is de plant eenmaal "gesetteld" dan valt de cultuur best mee, mits aan de groeiomstandigheden kan worden voldaan.

Men zou dan ook mogen overgaan tot een lichte bemesting in de groeitijd van juni tot oktober / november.

Voor de kamer en serre is deze plant ongeschikt!